

Η ΕΚΘΕΣΗ ΚΟΡΡΑΝΤΟ ΓΚΑΛΛΙ

Στις αίθουσες του Ιταλικού Ίνστιτούτου

Χαιρετίζουμε θερμά πάντα τις εμφανίσεις ξένων καλλιτεχνών στη χώρα μας. Πιστεύουμε πως παρόμοιες πνευματικές ανταλλαγές βοηθάνε τούς λαούς, όλους τούς λαούς, Ανατολικούς και Δυτικούς, για μιά βαθύτερη κι' ειλικρινέστερη γνωριμία κι' αλληλοεκτίμηση μεταξύ τους για τό γενικό καλό και τή στερéωση τής παγκόσμιας ειρήνης.

Τὰ έργα τής καλλιτεχνικής και πνευματικής δημιουργίας είναι οί καλύτεροι πρεσβευτές μιάς χώρας!

Κι' ή στήλη αὐτή βλέπει με ιδιαίτερη χαρά κι' ενδιαφέρον τις εκθέσεις έργων ζωγραφικής και γλυπτικής ξένων καλλιτεχνών πού, σπάνια δυστυχώς, φιλοξενοῦνται στις αίθουσες τής Ἀθήνας.

Αὐτές τις μέρες στο Ἰταλικό Ίνστιτούτο, Πατησίων 47, ὁ γνωστός Ἰταλός ζωγράφος Κορράντο Γκάλλι παρουσιάζει 26 έργα ζωγραφικής, 15 σχέδια σινικής για εικονογράφηση έργων τοῦ Φώσκολο και 35 διάφορα ἄλλα σχέδια.

Ὁ Κορράντο Γκάλλι, πού εἶναι ἀπό τή Ρώμη, ἀπό τά 20 κι' ὄλας χρόνια του εἶχε μιά ἀρκετή τεχνική ὠριμότητα και ἦταν ἕνας ἀπό τούς πῶ ἀνήσυχους τύπους τῶν Ἰταλικῶν καλλιτεχνικῶν κυκλῶν μεταξύ τοῦ 1932 και 1935. Τὰ χρόνια ἐκεῖνα ὁ Γκάλλι ζωγράφιζε ἑκατοντάδες πίνακες με θέματα παρμένα ἀπό τή μυθολογία, τήν ἑβραϊκή ἱστορία και τούς ρωμαϊκούς χρόνους. Ἐπίσης ἀπεικόνισε μιά σειρά ἐπεισόδια ἀπό τήν καθημερινή λαϊκή ζωή τής Ρώμης ὅπως ἡ μεγαλόπνοη σύνθεση, «Ὁ δρόμων τῶν βαρβάρων», μιά τεράστια τοιχογραφία τήν ὁποία κατέστρεψαν με μανία οἱ Ἰταλοί φασίστες. Ἀπό τότε κι' ὁ Γκάλλι, μαχητικός ἀντιφασίστας, ὑποχρεώνεται νά ἐγκαταλείψει τήν πατρίδα του και νά ἐγκατασταθεῖ στήν Ἀμερική. Κι' ἀπό κει μέχρι τήν ἀπελευθέρωση τής Εὐρώπης, με τά συμ-

μαχικά στρατεύματα πολέμησε κατά τοῦ φασισμού στήν πρώτη γραμμή, πότε με τό πινέλλο στα χέρια και πότε με τό ὄπλο.

Σήμερα, ἀφοσιωμένος στήν τέχνη του, ἐργάζεται στήν πατρίδα του.

Ὁ Κορράντο Γκάλλι εἶναι ἕνας σύγχρονος ἀνήσυχος καλλιτέχνης, πού ὁ δυναμισμός του κλείνει ὄλη τή γνωστή τραγική πνευματική ἀντίφαση πολλῶν προοδευτικῶν καλλιτεχνῶν, πού ἀπό ἔλλειψη ἱκανότητας ἑνός βαθύτερου και συγκεκριμενοποιημένου κοινωνικοῦ προσανατολισμοῦ, βολοδέρνουν ἀκαταστάλαχτοι ἀνάμεσα στα διάφορα αἰσθητικά ρεύματα, ἀπό τό ρεαλισμό μέχρι τήν ἀφηρημένη.

Σ' αὐτή τή διαπίστωση καταλήγει εὐκόλα ὁ θεατής βλέποντας τά έργα του νέα και παλιά στήν τῶρινή ἐκθεση τοῦ Ἰταλικοῦ Ίνστιτούτου. Ἀπό τόν ρεαλισμό — πού στή σχολή αὐτή μάς δίνει τά καλύτερα έργα του, μιά σειρά σχεδίων για εικονογράφηση ποιητικῶν έργων τοῦ Φώσκολο — περνάει σ' ἕναν γεωμετρικό ἐξπρεσιονισμό, ὕστερα σέ μιά ἀφηρημένη διακοσμητική και σήμερα σ' ἕναν ἰδιόρρυθμο ρεαλισμό με ἀκαδημαϊκά ὑπολείμματα και πολλά διακοσμητικά εὐρύματα, πού κατά τή γνώμη μας μειώνουν σοβαρά ἕνα ἀνθρώπινο αἶσθημα πού ζεστό κι' αὐθόρμητο ξεπηδάει ἀπό μερικέσ τούλάχιστο συνθέσεις του («Ἀπόλλων και Δάφνη» (16), «Νάρκισσος» (11) κ.ἄ.).

Ἔτσι ὅπως εἶναι δουλεμένοι με ἀερογράφο (πιστόλι) οἱ πίνακες αὐτοί, ἀγκαλιάζοντας μυθολογικά κυρίως θέματα, σοῦ δίνουν τήν ἐντύπωση πῶς ἀγωνίζονται ἀπό μόνοι τους νά συνδέσουν μιά κλασσική παραστατική σχεδιαστική ἔννοια, πού ἀσφαλῶς ὑπάρχει στούς περισσότερους, με μιά διακοσμητική προχειρολογία πού πέρα ἀπό τά τεχνικά εὐρύματα δέν κλείνει κανένα παλμό ἀνήσυχίας. Νοθεύεται ἔτσι κάθε εὐσυνείδητη πρόθεση τοῦ καλλι-

τέχνη.

Ἐκφραση και θέμα, μορφή και περιεχόμενο δέν συνεργάζονται ἁρμονικά κι' αὐτό ἀδικεῖ τήν ἀρχική σύλληψη και τήν αἰσθητική προσφορά. Ὅσο για τούς ἀφηρημένους πίνακες με τις ἀπομιμήσεις τσαλακωμένων χαρτῶν σιμειωνουμε ἀπλῶς πῶς ἡ ζωγραφική και ἡ τέχνη γενικότερα δέν εἶναι εὐρεσιτεχνία.

Γιά ὄλα αὐτά περιοριζόμεστε νά σημειώσουμε ἀνεπιφύλακτα πῶς ἡ μόνη κύρια ἐργασία πού χαρακτηρίζει τά δυνατά σχεδιαστικά κι' ἐκφραστικά προσόντα τοῦ ἐκλεκτοῦ Ἰταλοῦ καλλιτέχνη εἶναι ἡ σειρά τῶν σχεδίων για ἱα ποιήματα τοῦ Φώσκολο. Ἀπλά στήν ἐκτέλεση, στέρεα στή δομή τους διακρίνονται για τή μελετημένη καθαρή γραμμή τους, τήν κλασσική τους σύνθεση και τόν ἀγνό ρεαλισμό τους. Ἐνῶ ρεαλισμό πού ἀπόπνέει τό ἄσωμα μιάς ρομαντικῆς και βαθειά ταρσχημένης ἀγωνιστικῆς ἀντιφασιστικῆς προσωπικότητας, τοῦ Κορράντο Γκάλλι.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΦΩΚΑΣ